

Statsbanerne i dette Tilfælde kunde gøre, var at nægte at modtage disse Forsendelser, og at befordre dem videre. Det kan Statsbanerne gøre, hvis det ærede Medlem vilde finde det rigtig, at det skete; det har man i sin Magt, men det er ogsaa det eneste, og jeg tror nu ikke, at det vilde være rigtig. Følgen deraf vilde ganske sikkert blive den, at den private Forsendelse vilde træde i Stedet, idet man selvfølgelig vilde finde Dampskibe, som vilde paatage sig Befordringen af dette Gods fra disse Havne. Det er for Resten ikke noget saa betydeligt, her er Tale om, jeg tror ikke, det er 100,000 Centner, og det er kun over 2 Havne. Jeg har stillet Forholdet ganske korrekt; det er jo et Forhold, som ingenlunde er ganske ukendt her i Landet. — vi have det jo som sagt i Esbjerg — og det, at man paa enkelte Punkter begunstiger Forsendelser ud af Landet, men ikke ind i Landet, og ikke vor Stilling stærkere i dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til den internationale Porto ved jeg saamænd ikke, om jeg nævner Tallet 20 i Gaar. Det er dog for meget at forlange, at jeg her skal vide alle disse Detailler ogsaa for Postvæsenets Vedkommende, men hvis jeg huffer ret, er der til Grund for de internationale Satser — det er jo et Spørgsmaal, der har sin Interesse — lagt Franke som Modelmont, og de enkelte Lande omskrive den saa i den Mønt, som det passer dem at omskrive den i. At det selvfølgelig ikke kan blive 20 Kreuzer, hvis 10 Kreuzer vare det samme, som vi beregne med 20 Ore, følger af sig selv. Det ærede Medlem maa ikke hænge sig for meget i Ordene, Tanker er at komme til en fælles international Porto, men ethvert Land maa afpasse sin Porto efter sit Møntsystem, naar det finder det bekvemt. Det er berettiget dertil, og der maa derfor være en vis Latitude i Anvendelsen; det kan ikke undgaa, og jeg tror ikke, at der er noget at anke over med Hensyn til dette Forhold.

Det ærede Medlem nævnte Reglementets Bestemmelse om, at naar Sammenstød finder Sted, skal vedkommende Stationsforvalter og han alene være den, der sørger for det fornødne. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ser lidt hjilet paa dette Forhold; thi hvorledes skal dette Reglement i Virkeligheden læses. Jeg læser det i hvert Fald saaledes, at den og den har Kommandoen, naar noget saadant sker, og at ingen anden maa blande sig deri og tage Kommandoen. Hvis det ærede Medlem ikke vil erkende, at man ved en saadan Lejlighed maa sige til en Mand: Du er Manden, det er dig, der skal sørge for det fornødne,

forstaar jeg mig ikke paa en regelret Administration. Skal der være 10, der ere lige gode ved en saadan Lejlighed, bliver det Konfusion. Nej, vi ere nøbte til at holde os til den ene Mand, og derfor sige vi: Du er Manden, du har Ansvar. Hvorfor det nu skulde arrivere, at det er en udhygig Person endfinge en Dreng, der kom til at staa for Kommandoen i et saadant Øjeblik, forstaar jeg ikke; noget slikt tør man ikke forudsætte i en Administration, og jeg ser ikke, at der er andet at gøre. — Naar jeg i Gaar udtalte, at det var heldigt at have en reglementeret Tjeneste, fastholder jeg det. Jeg har ingenlunde sagt, at alt i Verden skulde reglementeres, det kunde ikke falde mig ind, og det vilde vist være lidet fornuftigt. Men jeg siger, at hvor det fornuftigvis kan ske, skal man have et Reglement; saa ved vedkommende, hvad han har at rette sig efter; det er heldigt for ham, og der kan jo være Tale om Konduite endda. Jeg har oplevet et Tilfælde, et ret alvorligt Tilfælde. — det var ikke nogen Bagatel — hvor det kom til at staa paa, at vedkommende ikke reglementarisk vidste, hvor Stationen begyndte, og Banelinien hørte op. Der var altsaa ikke noget sikkert Sted, der var ikke betegnet noget bestemt Sted. Hvor begynder Stationsansvaret, hvor Baneliniens? Det ærede Medlem er kyndig nok til at vide, at paa Stationen kan Stationsforvalteren have et Ansvar, som han ikke har paa Banelinien, hvor det er Ingeniøren eller den, der fører Toget, der maa have det. I et saadant Tilfælde er det heldigt at have saadanne Bestemmelser, at den vedkommende ved, hvad han har at rette sig efter. Det har man for øvrigt altid haft paa Statsbanerne, og jeg tror nu overalt. Jeg nævner det blot som et Eksempel paa, at det ikke blot kan være nyttigt at have saadanne Bestemmelser, men at det kan være aldeles nødvendigt, for at den vedkommende Funktionær kan vide, hvad han har at rette sig efter.

Chr. Nielsen: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet paa dette Tidspunkt, er det kun foranlediget ved en Udtalelse fra det ærede 2det Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen). Det ærede Medlem sagde under sin Omtale af Jærnbaneraadet, at Landbruget var ikke nok repræsenteret i Jærnbaneraadet. Jeg skal give et lille Eksempel paa, hvad et af vort Landbrugs Hovedindtægtsprodukter, nemlig vort gode danske Smør, koster at faa forsendt i Forhold til Kornsorter her i Landet. Jeg skal give et lille Eksempel hertil fra min Egn, Hæsle;